

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 10 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Asylgerichtshof — Austria) — Shamso Abdullahi przeciwko Bundesasylamt

(Sprawa C-394/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Wspólny europejski system azylowy — Rozporządzenie (WE) nr 343/2003 — Określanie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrywanie wniosku o azyl — Kontrola przestrzegania kryteriów odpowiedzialności za rozpatrywanie wniosku o azyl — Zakres kontroli sądowej)

(2014/C 45/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Asylgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Shamso Abdullahi

Strona pozwana: Bundesasylamt

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Asylgerichtshof — Wykładnia rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego (Dz.U. L 50, s. 1), a w szczególności art. 10, 16, 18 i 19 tego rozporządzenia, oraz rozporządzenia Komisji (WE) nr 1560/2003 z dnia 2 września 2003 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 (Dz.U. L 222, s. 3) — Obywatelka somalijska, która przekroczyła granicę Unii w Grecji, skąd następnie udała się poprzez państwa trzecie i Węgry do Austrii, gdzie złożyła przed upływem 12 miesięcy od pierwszego wjazdu na terytorium Unii wniosek o udzielenie azylu — Określenie państwa członkowskiego odpowiedzialnego za rozpatrzenie wspomnianego wniosku o udzielenie azylu

Sentencja

Artykuł 19 ust. 2 rozporządzenia Rady (WE) nr 343/2003 z dnia 18 lutego 2003 r. ustanawiającego kryteria i mechanizmy określania państwa członkowskiego właściwego dla rozpatrywania wniosku o azyl, wniesionego w jednym z państw członkowskich przez obywatela państwa trzeciego, należy interpretować w ten sposób, że w sytuacji, gdy państwo członkowskie wyraziło zgodę na przyjęcie osoby ubiegającej się o azyl na podstawie kryterium ujętego w art. 10 ust. 1 wspomnianego rozporządzenia, mianowicie jako państwo członkowskie pierwszego wjazdu osoby ubiegającej się o azyl na terytorium Unii Europejskiej, osoba ta może podważać wybór tego kryterium, wyłącznie powołując się na istnienie systemowych nieprawidłowości w zakresie procedury azylowej i warunków przyjmowania osób ubiegających się

o azyl w tym państwie członkowskim, które to nieprawidłowości stanowią poważne i udowodnione powody, aby przypuszczać, że wspomniana osoba zetknie się z rzeczywistym niebezpieczeństwem bycia poddaną nieludzkiemu lub poniżającemu traktowaniu w rozumieniu art. 4 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 343 z 10.11.2012.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Audiencia Provincial de Salamanca — Hiszpania) — Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León przeciwko Anuntis Segundamano España SL

(Sprawa C-413/12) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 93/13/EWG — Powództwo o nakazanie zaprzestania szkodliwych praktyk wniesione przez regionalne stowarzyszenie konsumentów — Sąd właściwy miejscowo — Brak możliwości zaskarżenia wydanego w pierwszej instancji orzeczenia stwierdzającego brak właściwości — Autonomia proceduralna państw członkowskich — Zasady równoważności i skuteczności)

(2014/C 45/21)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Audiencia Provincial de Salamanca

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Asociación de Consumidores Independientes de Castilla y León

Strona pozwana: Anuntis Segundamano España SL

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Audiencia Provincial de Salamanca — Hiszpania — Wykładnia art. 4, 12, 114 i 169 TFUE, art. 38 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (Dz.U. 2000, C 364, s. 1) i dyrektywy Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich (Dz.U. L 95, s. 29) — Stosowne i skuteczne środki służące zaprzestaniu stosowania nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich — Działanie zapobiegawcze podjęte w interesie zbiorowym przez stowarzyszenie konsumentów w celu zakazania stosowania przez przedsiębiorcę nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich — Krajowe przepisy postępowania cywilnego przyznające właściwość sądowi siedziby strony pozwanej — Ustawodawstwo krajowe wykluczające wszelkie środki odwoławcze od postanowienia stwierdzającego brak właściwości miejscowej

Sentencja

Dyrektywę Rady 93/13/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie nieuczciwych warunków w umowach konsumenckich, a także zasady równoważności i skuteczności należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwiają się one przepisom państwa członkowskiego, takim jak rozpatrywane w postępowaniu głównym, zgodnie z którymi w odniesieniu do powództw o nakazanie zaprzestania szkodliwych praktyk wnoszonych przez stowarzyszenia konsumentów, po pierwsze, takie powództwo powinno być wniesione do sądu miejsca siedziby lub zamieszkania pozwanego, a po drugie, orzeczenie stwierdzające brak właściwości miejscowej wydane przez sąd pierwszej instancji jest niezaskarżalne.

(¹) Dz.U. C 379 z 8.12.2012.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf — Niemcy) — HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau przeciwko Hauptzollamt Duisburg

(Sprawa C-450/12) (¹)

(Wspólna taryfa celna — Klasyfikacja taryfowa — Nomenklatura scalona — Pozycje 7307 i 7321 — Zestawy rur do pieców — Pojęcia „części” pieców i „łączników rur lub przewodów rurowych”)

(2014/C 45/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: HARK GmbH & Co KG Kamin- und Kachelofenbau

Strona pozwana: Hauptzollamt Duisburg

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Finanzgericht Düsseldorf — Wykładnia załącznika I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej (Dz.U. L 256, s. 1) zmienionego rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r. (Dz.U. L 291, s. 1) — Wykładnia pozycji 7307 i 7321 — Klasyfikacja rur do pieców

Sentencja

Nomenklaturę scaloną zawartą w załączniku I do rozporządzenia Rady (EWG) nr 2658/87 z dnia 23 lipca 1987 r. w sprawie nomenklatury

taryfowej i statystycznej oraz w sprawie Wspólnej taryfy celnej, w wersji wynikającej z rozporządzenia Komisji (WE) nr 1031/2008 z dnia 19 września 2008 r., należy interpretować w ten sposób, że zestaw rur do pieców, tego rodzaju co zestaw sporny w postępowaniu głównym, który składa się z kolanka rurowego o kącie 90°, ze stali, o średnicy zewnętrznej wynoszącej 154 mm i wymiarach zewnętrznych wynoszących 495 mm x 595 mm, pokryty lakierem odpornym na wysokie temperatury, wyposażony w klapkę zamykającą umożliwiającą czyszczenie wnętrza, przyłączy kominowe i dopasowaną zaślepkę, podlega klasyfikacji w ramach pozycji 7321 owej nomenklatury jako stalowa część pieca.

(¹) Dz.U. C 389 z 15.12.2012.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 12 grudnia 2013 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Gerechtshof te 's-Hertogenbosch — Niderlandy) — w postępowaniu wszczętym przez X

(Sprawa C-486/12) (¹)

(Ochrona osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych — Dyrektywa 95/46/WE — Warunki wykonywania prawa dostępu — Pobór nadmiernych opłat)

(2014/C 45/23)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Gerechtshof te 's-Hertogenbosch

Strona w postępowaniu głównym

X

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Gerechtshof te's-Hertogenbosch — Niderlandy — Wykładnia art. 12 lit. a) tiret drugie dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, s. 31) — Prawo dostępu do danych — Podanie do wiadomości danych stanowiących przedmiot przetwarzania — Pojęcie — Udzielenie dostępu do danych — Pobieranie opłaty

Sentencja

1) Artykuł 12 lit. a) dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych powinien być interpretowany w ten sposób, że nie sprzeciwia się on poborowi opłaty przy okazji udzielania przez organ publiczny informacji o danych osobowych